

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 2887/05
16.11.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Јелене Ивановић и Зоје Поповић, чланова већа са саветником Миланом Комленовићем, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Д.О.О. "АА", против решења туженог Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, број 413-20/2005 од 1.2.2005. године, у предмету пореза на пренос апсолутних права, у нејавној седници већа одржаној дана 16.11.2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Министарства финансија Републике Србије - Пореска управа - Регионални центар Нови Сад, број 413-20/2005 од 1.2.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Министарства финансија, Пореске управе - експозитуре Тител, број 413-1/04-512 од 1.12.2004. године којим је пореском обвезнику "ББ", утврђен порез на пренос апсолутних права за непокретну имовину, односно друго стварно право и то пословна зграда - хотел у ВВ, у износу од 190.636,89 динара, од пореске основице одређене од уговорене цене, а на основу решења управног органа И. 58/04 које је постало правоснажно 15.11.2004. године.

Тужилац тужбом оспорава решење туженог и понавља разлоге наведене у жалби на првостепено решење управног органа да је предметну некретнину стекао на основу купопродајног уговора који је закључен 1.11.2004. године, а којим он није преузео обавезу плаћања пореза на пренос апсолутних права и да је та обавеза на продавцу а не на купцу. Истиче да је правилно у образложењу нападнутог решења наведено да лице на које је пренето апсолутно право јемчи супсидијарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права, а лице на које је пренето апсолутно право које се уговором обавезало да уплати порез на пренос апсолутних права јемчи солидарно за плаћање тог пореза, међутим у изреци првостепеног решења (предпоследњи пасус) стоји "лице на које је пренето апсолутно право јемчи супсидијарно - солидарно за плаћање пореза за пренос апсолутних права", а како се тужилац као купац није обавезао да плати порез на пренос апсолутних права наведеним уговором то сматра да нису правилно примењени прописи на конкретан случај и да је у изреци требало да стоји да купац јемчи само супсидијарно, а не и солидарно за плаћање тог пореза. Предлаже да се оспорено решење преиначи тако што ће се укинути одредба да је тужилац као купац солидарно одговоран за плаћање пореза за пренос апсолутних права и утврди да је његово јемство супсидијарно или да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и предмет врати на поновно одлучивање и доношење новог решења.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења, уз напомену везану за наводе у поднетој тужби, да према тачки 4. купопродајног уговора је тужилац преузео плаћање свих трошкова које терете некретнину, а који доспевају након 22.11.2004. године, као што је накнада за струју, воду, порез и друго, те би се из тога могло закључити да је тужилац преузео и обавезу плаћања пореза за пренос апсолутних права и предложио да се тужба одбије као неоснована.

По разматрању списка предмета, оцени навода тужбе и одговора на тужбу Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је по налажењу туженог органа првостепени орган правилно поступио када је донео ожалбено решење којим је пореском обвезнику "ББ" утврђен порез на пренос апсолутних права за непокретну имовину, а на основу купопродајног уговора који је закључен 1.11.2004. године између наведеног правног лица и тужиоца, одредио да тужилац као купац на кога је пренето апсолутно право јемчи супсидијарно - солидарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права применом одредбе члана 42. Закона о порезу на имовину ("Службени гласник РС", број 26/01, 45/02, 80/02 и 135/04), имајући у виду и одредбе члана 25. у вези члана 23. и 24. истог закона и одредбу члана 12. Закона о пореском поступку и пореској администрацији.

Основано се тужбом наводи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца.

Ставом 4. диспозитива првостепеног решења од 1.12.2004. године одлучено је да "лице на које је пренето апсолутно право јемчи супсидијарно - солидарно за плаћање пореза на пренос апсолутних права".

Оваква формулација диспозитива је нејасна и овакво решење није извршиво, јер за случај да се активира обавеза јемца из диспозитива, ако се тачно не наведе назив тог лица, није јасно на које је лице пренета обавеза плаћања. На овај начин је учињена повреда правила поступка, коју другостепени орган није отклонио у смислу одредбе члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку, чиме је учињена повреда правила поступка због које је оспорено решење незаконито.

Поред наведеног оспорено решење, а ни решење првостепеног органа, не садржи разлоге о врсти јемства по којој се обавезује тужилац као купац непокретности да плати порез на пренос апсолутних права, чиме је учињена повреда правила поступка из члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, а која до окончања управног поступка није отклоњена.

Тужени орган се у одговору на тужбу изјашњава о овој одлучној чињеници и примени права, али то изјашњавање у одговору не може да отклони незаконитост у доношењу оспореног решења.

Са изнетих разлога Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде применом одредбе члана 38. став 2. у вези члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди обавезне за тужени орган у смислу члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 16.11.2005. године, У. 2887/05.

Записничар, Председник већа,

Милан Комленовић, с.р. судија,

Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице,

Мирјана Војводић

љм